

۲۰۱۷/۰۷/۳۰

م. نسیم اسیر

ملک الشعراى افغان ها در هجرت

رودبار خون!!

حوادث تباه کن آسمانی و زمینی، افغانستان را به سرزمین خون و آتش مبدل ساخته است.

ز سال هاست که میهن نشسته در خون است

سرشک دیده هر خانواده گلگون است

سخن ز وحدت ملی بلند گشته، مگر

ز همدلی اثری نیست، جمله واژون است

بلند گشته ز بکوا ندای سوختگان

تلاطم غم بیحد به رود جیحون است

ز آسمان به زمین رعد و برق می ریزد

به موج غصه فرو رفته دشت و هامون است

ز جهل از خود و بیگانه درد می بارد

تگرگ حادثه ها نیز روز افزون است

گهی ز قهر طبیعت زمین همی لرزد

گهی ز آب خروشان جهان دگرگون است

گهی ز لغزش کوه و گهی ز چاک زمین
فرو رود به دل خاک، هر چه مسکون است

گهی ز معصیت انتحاری طالب
روان به قریه و ده جویباری از خون است

به غیر جنگ، ز طالب حمایتی مطلب
که قتل عام درین جمع جزء قانون است

«اسیر» جز غم میهن دگر سخن نکنی
که بهرما و تو، این یک کلام موزون است

م. نسیم «اسیر» ۹ جون ۱۴م، فرانکفورت

